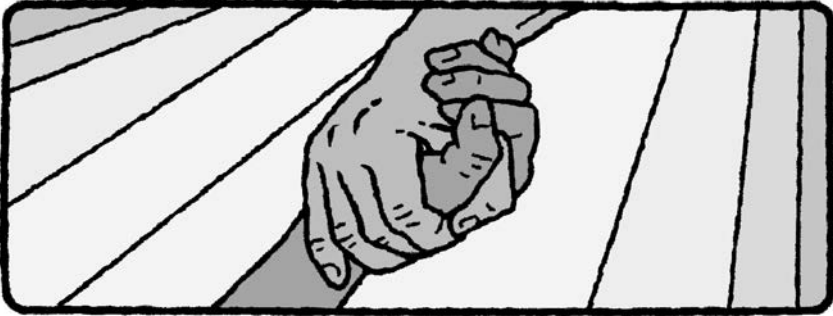

POWSTANĘ

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 3 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ps 18,4-19; 41,1-4, Pwt 15,7-11; Ps 82,1-8; 96,6-10; 99,1-4; Rz 8,34.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Wobec ucisku ubogich, wobec jęku biednych teraz powstanę, mówi Pan, zgotuję zbawienie temu, kto pragnie” (Ps 12,6).

Nie tylko w naszych czasach panoszą się zło, niesprawiedliwość i ucisk. Psalmiści także ich doświadczali. *Księga Psalmów* jest więc między innymi Bożym protestem przeciwko przemocy i uciskowi w świecie — naszym świecie i świecie psalmistów.

Pan jest cierpliwy i długo powstrzymuje swój gniew, nie chcąc, by ktokolwiek zginął, ale by wszyscy ludzie się opamiętali i nawrócili (zob. 2 P 3,9-15). Choć czas Bożej interwencji nie zawsze odpowiada ludzkim oczekiwaniom, to jednak nadchodzi dzień sądu Bożego (zob. Ps 96,13; 98,9). Musimy Mu zaufać, polegać na Jego obietnicach i cierpliwie czekać, aż ten dzień nastanie.

Jedynie Stwórca, którego tron jest ustanowiony na sprawiedliwości i prawie (zob. Ps 89,15; 97,2), może dzięki swojemu niezawisłemu sądowi przywrócić stabilność i dobrostan w świecie. Dwa elementy Bożego sądu obejmują wyzwolenie uciśnionych i unicestwienie bezbożnych (zob. Ps 7,7-18).

To zostało nam obiecane i ta obietnica spełni się pewnego dnia, ale w czasie wyznaczonym przez Boga, a nie przez nas, co podkreśla psalmista.

Przeczytaj Ps 18,4-19; 76,4-10.13; 144,5-7. Jak Pan jest przedstawiony w tych wersetach? Co wersety te mówią o gotowości Boga, by ratować Jego lud?

Te pieśni chwalą Pana za Jego niepojętą moc nad siłami zła zagrażającymi Jego ludowi. Przedstawiają Boga w Jego majestacie jako Wojownika i Sędziego. Obraz Boga jako Wojownika często występuje w psalmach, co podkreśla powagę i nagłą potrzebę reakcji Boga na wołanie i cierpienie Jego ludu.

„I zagrzmiął Pan na niebiosach, a Najwyższy wydał głos swój... grad i węgle ogniste. Wypuścił strzały swe i rozproszył ich, wypuścił liczne błyskawice i wprawił ich w zamęt. Ukazało się dno morza i odsłoniły się posady świata od groźby twojej, Panie, od tchnienia gniewu twojego” (Ps 18,14-16).

Zdecydowanie i ogrom Bożych działań powinny rozproszyc wszelkie wątpliwości co do tego, czy Bóg troszczy się o cierpiących i lituje się nad nimi oraz czy jest w stanie pokonać zło. To tylko kwestia czasu. Musimy jedynie chwilę poczekać.

Ostatecznie, nawet jeśli ludzie tacy jak Dawid prowadzili wojny, zwycięstwo nie opierało się na ludzkich środkach. W swoich licznych bitwach przeciwko wrogom ludu Bożego król Dawid chwalił Boga jako Jedyne, któremu zawdzięcza wszystkie zwycięstwa. Dawid mógł łatwo przypisać sobie zasługę za swoje liczne sukcesy i zwycięstwa, ale był daleki od tego. Wiedział, kto jest Źródłem jego siły.

Choć Dawid stwierdza, że Pan zaprawia jego ręce do wojny (zob. Ps 18,35), nie znajdziemy w jego psalmach śladu polegania na militarnej sile. Zamiast tego Dawid podkreśla, że to Pan walczył dla niego i ratował go (zob. Ps 18,48-49).

W psalmach Dawid, wielki wojownik, jawi się także jako utalentowany muzyk i chwali Pana jako jedyne Wyzwolicielem i Dobroczyńcą Jego ludu (zob. Ps 144,10-15). Chwała dla Pana i modlitwa do Niego są źródłem siły Dawida pewniejszym niż wojenny oręż. Jedyne Bóg jest godny zaufania i czci.

Jakiegokolwiek dary, umiejętności i sukcesy są twoim udziałem, dlaczego zawsze musisz pamiętać o ich Dawcy? Jakie niebezpieczeństwo grozi ci, gdy o Nim zapominasz?

Przeczytaj Ps 9,19; 12,6; 40,18; 113,7; 146,6-10; 41,1-4. Jakie przesłanie — także dla nas — jest zawarte w tych wersetach?

Bóg w szczególny sposób troszczy się o sprawiedliwość dla słabych i zagrożonych, w tym ubogich, potrzebujących, uciskanych, sierot, wdów i przybyszów. *Księga Psalmów*, podobnie jak *Prawo* i *Prorocy*, mówi o tym jasno (zob. Wj 22,21-27; Iz 3,13-15).

W wielu psalmach używane jest wyrażenie „ubogi i biedny” (Ps 40,18). Ucisnani są przedstawiani nie tylko w kategoriach narodowych i religijnych. Podkreśla to troskę Boga o całą ludzkość.

Wyrażenie *ubogi i biedny* dotyczy nie tylko materialnego ubóstwa, ale oznacza także bezbronność i bezradność. Wyrażenie to odwołuje się do Bożego współczucia i zawiera przesłanie, iż człowiek cierpiący jest sam i nie ma znikąd pomocy, jak tylko od Boga. Kategorie *ubogi i biedny* odnosi się także do szczerości, prawdomówności i umiłowania Boga oraz wyznania zupełnej zależności od Niego, a także odrzucenia wszelkich śladów polegania na sobie i podkreślania własnego znaczenia.

Tymczasem troska o ubogich (zob. Ps 41,1-4) świadczy o wierności człowieka wobec Boga. W kulturze biblijnej zło wyrządzane bezbronnym i bezradnym było uważane za szczególnie odrażający grzech (zob. Pwt 15,7-11). *Księga Psalmów* wzywa wierzących, by przeciwstawiali się wszelkiemu uciskowi.

Księga Psalmów podkreśla także daremność pokładania ufności w nietrwałych ludzkich zasobach i środkach jako rzekomym źródle mądrości i bezpieczeństwa. Lud Boży musi odeprzeć pokusę pokładania wiary w kwestii zbawienia w ludzkich przywódcach i instytucjach, zwłaszcza gdy rozmiągają się z objawioną wolą Boga.

W swojej łasce nasz Pan utożsamiał się z ubogimi, sam stając się ubogim, abyśmy dzięki Jego ubóstwu zostali ubogaceni (zob. 2 Kor 8,9). Bogactwa Chrystusowe obejmują wyzwolenie z wszelkiego ucisku spowodowanego przez grzech. Zbawiciel obiecuje nam życie wieczne w swoim królestwie (zob. Ap 21,4). Jezus Chrystus wypełni obietnice zawarte w psalmach jako Boski Sędzia, który osądzi wszelkie krzywdy wyrządzone słabym i ubogim oraz wszelkie zaniedbania obowiązków wobec nich (zob. Mt 25,31-46).

Ile uwagi poświęcamy *ubogim i biednym* wśród nas i ile robimy dla nich?

Pan powierzył przywódcom izraelskim władzę w celu zapewnienia sprawiedliwości w Izraelu (zob. Ps 72,1-7.12-14). Także królowie izraelscy mieli sprawować swoją władzę zgodnie z wolą Boga. Najważniejszą troską przywódców miało być zapewnienie pokoju i sprawiedliwości w kraju oraz troska o najsłabszych w społeczeństwie. Wierność temu obowiązkowi była warunkiem powodzenia całego ludu Bożego. Tron króla umacniał się dzięki jego wierności Bogu, a nie dzięki ludzkiej mocy.

Przeczytaj Ps 82. Co się dzieje, gdy przywódcy wypaczają sprawiedliwość i uciskają lud, który mają obowiązek chronić?

W Ps 82 Bóg ogłasza swój sąd nad niesprawiedliwymi sędziami izraelskimi. Bogowie (zob. Ps 82,1.6) to najwyraźniej ani pogańskie bożki, ani aniołowie, gdyż ani jednym, ani drugim nigdy nie powierzono zadania wymierzania sprawiedliwości ludowi Bożemu, a zatem nie mogli być sądzeni z powodu niewykonania tego zadania. Zarzuty wymienione w Ps 82,2-4 są echem przepisów *Tory* identyfikujących bogów jako przywódców izraelskich (zob. Pwt 1,16-18; 16,18-20; J 10,33-35). Bóg zapytuje synów ludzkich, czy sądzą sprawiedliwie, a następnie ogłasza karę, gdyż dopuścili się niesprawiedliwości. Przywódcy potykają się w ciemności, bo brakuje im wiedzy (zob. Ps 82,5), gdyż porzucili prawo Boże, które jest światłem (zob. Ps 119,105).

Pismo Święte zdecydowanie podkreśla pogląd, iż Jahwe jest jedynym Bogiem. Bóg powierza zarządzanie światem wyznaczonym ludzkim przywódcom jako swoim przedstawicielom (zob. Rz 13,1). Jednak często ci ludzie, tak w przeszłości, jak i obecnie, uchylają się od swoich obowiązków i nadużywają powierzonej im władzy.

Ps 82 ironicznie obnaża odstępstwo niektórych przywódców uważających się za bogów, rzekomo stojących ponad innymi ludźmi. Choć Bóg dał władzę i przywileje izraelskim przywódcom, tak iż zostali nazwani „synami Najwyższego” (Ps 82,6) jako Jego reprezentanci, to jednak bezbożni przywódcy mieli być odrzuceni. Bóg przypomniał im, że są śmiertelnikami i podlegają temu samemu prawu moralnemu, jakie obowiązuje innych ludzi. Nikt nie stoi ponad prawem Bożym (zob. Ps 82,6-8).

Bóg osądzi całą ludzkość. Także lud Boży musi zdać sprawę przed Nim. Zarówno przywódcy, jak i lud mają naśladować przykład Boskiego Sędziego i pokładać ostateczną nadzieję wyłącznie w Nim.

Jakiego rodzaju władzę masz nad innymi ludźmi? Jak sprawiedliwie i uczciwie sprawujesz tę władzę? Zastanów się, zanim odpowiesz na te pytania.

Przeczytaj Ps 58,7-9; 69,23-29; 83,10-18; 94,1-2; 137,7-9. Jakie przesłanie zawierają te fragmenty psalmów? Kto jest sprawującym sąd według tych psalmów?

W niektórych psalmach ich autorzy proszą Boga, by dokonał pomsty na osobach i narodach, które zamierzają szkodzić albo wyrządziły krzywdę innym — czy to psalmiście, czy jego ludowi. Psalmi te mogą brzmieć dziwnie, gdyż użyto w nich ostrego słownictwa i są pozornie niezgodne z biblijną zasadą miłowania nieprzyjaciół (zob. Mt 5,44).

Jednak oburzenie psalmistów z powodu ucisku jest uzasadnione. Oznacza to, że psalmiści traktowali dobro i zło znacznie poważniej niż większość ludzi. Martwili się złem szerzącym się w świecie nie tylko wobec nich samych, ale także wobec swoich bliźnich.

Jednak żaden psalmista nie sugeruje, by on sam miał być narzędziem pomsty. Psalmiści pozostawiają odpłatę wyłącznie Bogu. Przywołują Boże przekleństwa wynikające z przymierza (zob. Pwt 27,9-16) i proszą Boga, by działał tak, jak obiecał.

Psalmy w proroczy sposób zapowiadają nadchodzący sąd Boży, a zatem są nie tylko modlitwami psalmistów. Ps 137 odzwierciedla zapowiedź sądu Bożego nad Babilonią podobną do tych, które zostały zawarte w księgach prorockich. Niszczycielskie działania Babilonii wobec innych narodów zwrócić się przeciwko niej. Psalmi zawierają Boże zapewnienia, iż zło nie będzie na zawsze uchodzić bezkarnie.

Boża odpłata jest mierzona prawością i łaską. Dzieci Boże są powołane, by modlić się za tych, którzy je krzywdzą, w nadziei, że i oni się nawrócą (zob. Ps 83,19; Jr 29,7).

Jednak starając się pogodzić te psalmy z biblijną normą miłowania nieprzyjaciół, musimy być ostrożni, by nie umniejszać znaczenia trudnych doświadczeń opisanych w nich. Bóg widzi cierpienie swoich dzieci i zapewnia je, że „drogocenna jest w oczach Pana śmierć wiernych jego” (Ps 116,15). Boskie orzeczenie zobowiązuje lud Boży do zdecydowanego wypowiedzenia się przeciwko wszelkiemu złu i oczekiwania na pełnię Królestwa Bożego. Psalmi dają także głos cierpiącym, upewniając ich, że Bóg jest świadomy ich cierpienia i pewnego dnia przyzna im słuszość.

Kto z ludzi doświadczających straszliwych krzywd wyrządzonych im i ich bliskim nie myślał o zemście? Jak wymienione powyżej psalmy mogą pomóc nam ocenić tego rodzaju odczucia z właściwej perspektywy?

Przeczytaj Ps 96,6-10; 99,1-4; 132,7-9.13-18. Gdzie dokonuje się sąd Boży i co to oznacza dla nas? Jak świątynia pomaga nam zrozumieć Boży sposób rozwiązywania problemu zła?

Sąd Boży ściśle wiąże się ze świątynią. To tam kształtowało się zrozumienie problemu zła wyrażone przez psalmistę (zob. Ps 73,17-20 BG). Świątynia została wyznaczona jako miejsce sądu Bożego, zarówno przy pomocy urim (zob. Lb 27,21), jak i napiersnika wyrocznego noszonego przez arcykapłana (zob. Wj 28,15.28-30). Tak więc w wielu psalmach Bóg jest przedstawiony jako zasiadający na tronie w świątyni, gotowy sądzić świat z powodu grzechu i zła.

W świątyni objawiony został plan zbawienia. W pogaństwie grzech rozumiano przede wszystkim jako fizyczną skazę, którą można wyeliminować przy pomocy magicznych rytuałów. Jednak *Biblia* przedstawia grzech jako przekroczenie Bożego prawa moralnego. Świętość Boga oznacza, że miłuje On prawość i sprawiedliwość. Tak więc lud Boży powinien dążyć do prawości i sprawiedliwości, czcząc Boga jako Świętego. W tym celu wierzący muszą przestrzegać prawo Boże, które jest wyrazem świętości Boga.

Tak więc świątynia jest miejscem przebaczenia grzechu i przywrócenia sprawiedliwości, jak wskazują na to ubłagalnia na skrzyni Bożego przymierza i składane „ofiary sprawiedliwości” (Pwt 33,19 BG; zob. Ps 4,5).

Jednak Bóg, „który przebacza” (Ps 99,8), dokonuje odpłaty za nikczemne czyny zatwardziałyh grzeszników. W praktyce z faktu, iż świątynia jest miejscem sądu Bożego, wynikają stała świadomość Bożej świętości i wymóg sprawiedliwego życia zgodnego z Bożymi warunkami przymierza.

Sąd Boży sprawowany na Syjonie prowadzi do pomyślności i dobrobytu sprawiedliwych oraz pokonania bezbożnych (zob. Ps 132,13-18). Świątynia podtrzymywała radosne oczekiwanie na przyjście Pana jako Sędziego, zwłaszcza przez święto Dnia Pojednania. Podobnie psalmy wzmacniają pewność zbliżającego się przyjścia Boskiego Sędziego (zob. Ps 96,13; 98,9), Jezusa Chrystusa, odwołując się do niebiańskiej świątyni (zob. Ap 11,15-19).

Przeczytaj Rz 8,34. W jaki sposób werset ten ukazuje nam prawdę, iż to, czego Chrystus dokonuje w niebiańskiej świątyni, jest dobrą nowiną dla Jego ludu?

DO DALSZEGO STUDIUM

Psalmy są protestem przeciwko obojętności ludzi wobec niesprawiedliwości. Są wyrazem niezgody na istnienie zła. Są motywowane nie tyle pragnieniem zemsty, ile gorliwością w chwaleniu Boga. Dlatego sprawiedliwym przystoi radować się, gdy widzą Bożą odpłatę za zło, gdyż w ten sposób chwała Boga i Jego sprawiedliwość zostają przywrócone w świecie (zob. Ps 58,11-12). Psalmy wzywają ludzi do podnoszenia głosu przeciwko złu i oczekiwania na pełnię mającego nastać Królestwa Bożego. W psalmach otrzymujemy zapewnienie Bożego pocieszenia i wyzwolenia. Pan powstanie!

— „»Gdy wam zlorzeczyć i prześladować was będą (...)! Radujcie i weselcie się« (Mt 5,11-12) — mówił Jezus.

I wskazał na proroków, którzy przemawiali w imieniu Bożym, jako na »przykład cierpienia i cierpliwości« (Jk 5,10). Abel jako pierwszy chrześcijanin spośród dzieci Adama umarł śmiercią męczeńską. Henoch, który pielgrzymował z Bogiem, nie miał uznania u ludzi. Noego wyszydzano jako fanatyka i krzykacza. „Drudzy zaś doznali szyderstw i biczowania, a nadto więzów i więzienia” (Hbr 11,36). »Inni zaś zostali zamęczeni na śmierć, nie przyjąwszy uwolnienia, aby dostąpić lepszego zmartwychwstania« (Hbr 11,35)¹⁷.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Skoro bolesna świadomość istnienia zła w świecie może skłaniać ludzi do powątpiewania, czy Bóg rzeczywiście panuje nad nim, jak możemy rozwijać niewzruszoną wiarę, która przetrwa próbę? Na czym musimy skupić uwagę, by zachować wiarę w miłość, dobroć i moc Boga? Co krzyż mówi nam o Bogu i Jego charakterze?

2. Dlaczego ważne jest to, byśmy nie polegali na ludzkich zasobach i środkach (przywódcach, instytucjach i ruchach społecznych) jako ostatecznej podstawie mądrości i narzędziach przywrócenia sprawiedliwości w świecie, a jedynie na Słowie Bożym i sądzie Bożym?

3. Co w praktyce wynika z prawdy, iż świątynia jest miejscem sądu Bożego?

4. Jak możemy zrozumieć twardy język niektórych psalmów? Jak język ten pomaga nam zrozumieć człowieczeństwo psalmistów?

¹⁷ Ellen G. White, *Nauki z Góry Błogosławienia*, wyd. 4, Warszawa 1998, s. 35-36. Przeczytaj także rozdział *Błogosławieństwa*, w: tamże, s. 11-18.32-38.